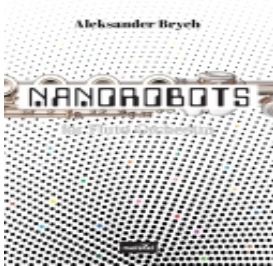

Link do produktu: <https://merakel.com.pl/brych-aleksander-nanorobots-na-orkiestrze-fletowa-p-99.html>

Brych Aleksander "Nanorobots" na orkiestrę fletową

Cena	100,00 zł
Dostępność	Dostępny
Czas wysyłki	3 dni
Numer katalogowy	1996
Kod EAN	ISMN 9790801531957
PKWiU	59.20.31.0
Producent	Brych Aleksander

Opis produktu

ISMN 979-0-801531-95-7
partytura + głosy

Skład orkiestry:

Flute 1 - 7
Alto Flute 1 - 4
Bass Flute 1 - 3
Contrabass Flute

Prawymykonanie:

Poznań, 07.04.2019 Festiwal Europejskich Orkiestr Fletowych

Wykonawcy:

Orkiestra Fletowa Akademii Muzycznej w Łodzi

Przygotowanie orkiestry Fletowej:

Ewelina Zawiślak, Mateusz Wojtkiw

Nanorobots to kompozycja inspirowana osiągnięciami ludzkości w dziedzinie nowych technologii. Tytuł nawiązuje do fascynacji, jaką autor żywi wobec postępującej miniaturyzacji. Utwór składa się z dwóch faz przedzielonych łącznikiem.

Pierwsza faza oparta jest o trzon zbudowany z repetowanych szesnastek, stanowiący odniesienie do rzeczywistości w sposób dosłowny, jak i pozamuzyczny. Na tle tego trzonu pojawiają się trylowe struktury, które z biegiem narracji podlegają skracaniu, co obrazować ma wcześniej wspomnianą miniaturyzację. Cały ten proces muzyczny prowadzi do kulminacji, zagęszczenia faktury, osiągniętego poprzez maksymalne skrócenie struktur trylowych. Faza pierwsza oparta jest o diatoniczną harmonikę, co symbolizować ma naturę człowieka. Następnie rozpoczyna się łącznik, który przygotowuje nastąpienie fazy drugiej. Długie wartości rytmiczne, osłabienie dynamiczne szesnastkowego przebiegu, mantryczna narracja i sonorystyczna harmonika symbolizuje narodziny ostatecznej idei technologicznej w umyśle człowieka - wynalazcy.

Faza druga jest jakby odbiciem fazy pierwszej, jednak w wersji sonorystycznej. Przywrócony zostaje trzon z ruchem szesnastkowym, z powrotem pojawiają się struktury trylowe, przepasane jednak już innymi brzmieniami takimi jak frullato, czy glissando na ustnikach. Tym razem następuje addytywne wydłużenie się tychże struktur, co oznaczać ma, coraz bardziej zwiększające się znaczenie technologii w życiu człowieka, w konsekwencji prowadzące do utracenia przez ludzkość kontroli nad swoim dziełem. Faza pierwsza, ze względu na konwencjonalną harmonikę diatoniczną, kładzie większy nacisk retoryczny na człowieka, z kolei sonorystyczny, futurystyczny, odhumanizowany język dźwiękowy fazy drugiej emancypuje technologię jako byt, który dźwierży władzę nad ludzkością.